

Latvian
Discernment Of Spirit
60-0308

Gara atšķiršana

Feniksa, Arizonas štats, ASV
1960. gada 8. marts

www.messagehub.info

Viljams Marions Branham

"...kad skanēs septītā eņģeļa balss..." Atklāsmes 10:7

Priekšvārds

Viljama Branhamā ievērojamā kalpošana bija Svētā Gara izpausme, lai piepildītu Svēto Rakstu pravietojumus no Maleahijas grāmatas 3:23-24, Lūkas Evaņģēlija 17:30, Atklāsmes Grāmatas 10:7 un daudzus citus Bībeles pravietojumus. Šī vispasaules kalpošana bija Dieva darbu turpinājums (kurus Viņš veic caur Savu Garu) šajā Pēdējā laikā. Svētajos Rakstos ir teikts, ka ir jāatnāk kalpošanai, kas sagatavos cilvēkus Jēzus Kristus Otrajai Atnākšanai.

Mēs lūdzam Dievu, lai šis uz papīra drukātais Vārds tiktu ierakstīts jūsu sirdīs, kad jūs dievbijībā un lūgšanā lasīsiēt šo vēstījumu.

Kaut arī tika pieliktas visas pūles, lai nodrošinātu precīzu un pilnīgu tulkojumu, Viljama Branhamā sprediķu visprecīzākais un oriģinālais avots ir audio faili angļu valodā.

Vairāk nekā 1100 Viljama Branhamā sprediķi, kas ir iztulkoti daudzās valodās, bez maksas ir pieejami lejuplādēšanai un printēšanai teksta un audio formātos.

Šīs svētrunas var tikt pavairotas un izplatītas bez ierobežojumiem, bet ar nosacījumu, ka tās netiek pārveidotas un ka katra svētruna tiek publicēta pilnā apjomā (nevis tikai kāda tās daļa), un ka tās tiek izplatītas bez maksas.

Gara atšķiršana

1 Mūsu Debesu Tēvs, es gribu izteikt, ja varēšu, ko es jūtu savā sirdī attiecībā uz To, Vissvētāko, Kurš nonācis uz zemes izpirkt tādu grēcinieku, kā es. Un es pārliecināts, ka kalpotāji, kuri ir šeit, jūt to pašu, ka ar tavu žēlastību mēs bijām darīti par šīs derības kalpotājiem, kuru Tu devi zudušajai Ādama rasei. Un Tēvs, mēs šeit šajā rītā sapulcējamies tikai tādēļ, lai izzinātu, pareizāk, mācīties izzināt Dieva gribu, un kas mums jādara, lai Kristus kļūtu reāls šīs paaudzes cilvēkiem. Precīzi zinot, ka tiesas dienās mēs seju pret seju satiksimies ar šo paaudzi. Un, būdami kalpotāji, mēs būsim tiesneši. Un tie cilvēki, kuriem mēs stāstījām, un viņu attieksme pret Vārdu, kuru mēs viņiem nesam, noteiks viņu mūžīgo nozīmēšanu. Tādēļ, Kungs, tajā dienā mēs tiesāsim par vai pret šo paaudzi, kurai mēs sludinājam.

2 Tēvs Dievs, lūdzu, caur Jēzus Vārdu, neatļauj mums pateikt nevienu nepareizu vārdu. Bet lai mums ir patiesas sirdis un atvērts saprāts, lai mēs varētu pieņemt to, kas Tavs, lai pēc šīs dienas mēs varētu iziet uz citiem mūsu darba laukiem, un - un būtu labāk sagatavoti mūsu tikšanās dēļ ar Tevi šajā rītā. Dāvini to, Kungs. Vai nenonāksi un nerunāsi mums, būsi mūsu ausis un mūsu mēle, un mūsu domas? Lai manas sirds pārdomas, mana prāta domas, viss, kas manī, viss, kas manos brāļos un māsās, lai tas ir pieņemams Tavā skatījumā, Kungs, lai mēs varētu būt tā piepildīti un uzlādēti ar Tavu Garu, ar Tavu Klātbūtni šeit, ka istaba kļūtu...istaba, ne tik daudz ēka, kurā mēs sēžam, bet ēka, kurā mēs dzīvojam, viss kopā kļūtu par Dieva Slavas mākonī. Lai mēs šajā rītā no šejienes aizietu tā piepildīti ar Svēto Garu, ka mēs būtu noskaņoti noteiktāk, kā jebkad agrāk dzīvē, nest šo Vēstījumu mirstošajai paaudzei, kurā mēs dzīvojam. Izdzirdi mūs, Kungs, un runā mums caur Tavu Vārdu, jo mēs lūdzam to Tava Dēla un mūsu Glābēja, Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.

3 Šajā rītā vēlos izlasīt daļu no Rakstiem, kas atrodas Psalmos, 105. Psalmā. Vēlos izlasīt tikai daļu. Jūs, kuri pierakstāt Rakstvietas, es redzu daudzus no viņiem, tā kā mēs kalpotāji un visi pārējie...Ir labi lasīt Vārdu. (Un tagad, cikos viņi parasti aiziet, ap divpadsmitiem? Ko teicāt? Pateicos.) 105. Psalms:

Pateicieties Tam Kungam, piesauciet Viņa Vārdu, sludiniet tautu starpā Viņa darbus!

Dziediet Viņam, spēlējiet Viņam, stāstiet par visiem Viņa brīnuma darbiem!

Slavējiet Viņa svēto Vārdu! Lai priecājas visu sirdis, kas meklē To Kungu!

Meklējiet To Kungu un Viņa spēku, vienmēr meklējiet Viņa vaigu!

Pieminiēt Viņa brīnuma darbus, ko Viņš darījis, Viņa zīmes un Viņa mutes spriedumus,

Jūs Ābrahāma, Viņa kalpa, dzimums, jūs Jēkaba bērni, Dieva izredzētie!

Viņš, Tas Kungs, ir mūsu Dievs; Viņa tiesas lēmumi iet pār visu zemi.

Viņš neaizmirst Savu derību ne mūžam, to Vārdu, ko Viņš tūkstošiem dzimumiem devis,

To derību, ko Viņš slēdzis ar Ābrahāmu, un Savu zvērestu, ko Viņš devis Īzākam,

Ko Viņš arī Jēkabam par likumu apstiprinājis un par mūžīgu derību Israēlam,

Kad Viņš teica: "Tev Es došu Kānaāna zemi kā jūsu mantojuma tiesu!"

Toreiz ļaužu bija tikai nedaudz, vēl mazs pulciņš, un viņi bija svešinieki tai zemē.

Viņi staigāja no vienas tautas pie otras, no vienas valsts pie otras valsts ļaudīm.

Bet Viņš neļāva nevienam viņus apspiest un sodīja pat ķēniņus viņu dēļ:

"Neaizskariet Manus svaidītos un nedariet Jauna Maniem praviešiem!"

Lai Kungs svētī Viņa nolasīto Vārdu. Man šeit kaut kur pierakstītas dažas Rakstvietas, kurām, acīmredzot, es piegriezīšos laika gaitā.

4 Šodien es uzdodu sev jautājumu, kurš būs nākošais prezidents? Jūs zināt, tuvojas vēlēšanas. Kurš būs prezidents nākošajam laikposmam? Ko tad, ja es zinātu? Vienīgais, kurš zina, ir Dievs. Ko tad, ja Dievs man atklātu, kurš būs nākošais prezidents, un es pieceltos šeit Feniksā un pareģotu, ka tāds un tāds būs Savienoto Valstu prezidents? Bet viņi to nodrukātu avīzēs un viss tāds, un es trāpītu punktā. Tas būtu pilnīgi, un lai ko es neteiktu, notiktu. Bet kāds labums no tā? Lai kā tur arī nebūtu, kāds labums, ka es to izdarītu? Avīzes to izreklamētu, tas varbūt izplatītos, ja tāds cilvēks varēja pareģot to, un tas izrādījās patiesība, visas avīzes un žurnāli izziņotu to.

5 Bet jūs zināt, ka Dievs nenodarbojas ar tādām lietām, Dievs neizmanto Savu Spēku un Savas dāvanas muļķībām. Tā tas arī būs, lai kas

63 Tad mēs...Es kā baptists, es redzu tevi, no vasarsvētku draudzes, kā manu brāli. Tu nepiederi baptistu baznīcai, es piederēju. Tā ir vienīgā baznīca, pie kuras es jebkad piederēju, tā bija baptistu baznīca. Bet tas man netraucē, es redzu, ka Dieva Gars ir ar tevi. Es redzu, ko tu centies darīt. Ja es, baptists, to saprotu šādi, tad, protams, Asamblejas, Dieva Baznīca, Apvienotie Piecdesmitnieki, Neatkarīgie un mēs visi - brāļi, mums jāredz, ka mēs cenšamies darboties vienam mērķim. Iemantosim garīgo atšķiršanu.

64 Tagad klausieties. Nobeidzot teikšu pēdējo piezīmi. Jūsu vidū ir daudz slimu un nevarīgi, un daudzi guļ, garīgi miruši, jo viņiem nav Kristus Miesas atšķiršanas. Tāda slimā miesa mums! Palīdzi mums, Dievs, lai mums ir tās atklāsmes - Dieva Valstības un Dieva mīlestības garīgā atpazīšana mūsu sirdīs, atnesta tur ar Svēto Garu, lai pastieptu rokas un teiktu: "Mēs - brāļi." Redziet, ko es domāju? Un katra mazākā dāvana, kura jums ir, necentieties to izmantot, lai to izdarītu par kaut ko lielu priekš sevis, darīsim to Dieva Valstībai, ar katru sadarbības, censties celt kopējo Jēzus Kristus lietu, jo Viņa Atnākšana ir tuvu. Jūs tam ticat?

65 Piedodiet man, ka noturēju jūs tik ilgi. Rīt brālis Dāvids būs šeit, lai mācītu jums Rakstus, bet tagad uz minūti nolieksim mūsu galvas. [Viens brālis runā citās valodās. Māsa tulko - Red.]

Kristus karavīri, uz priekšu!

Maršējiet cīņā,

Kristus Krustu, lai katrs nes

Katrs sev priekšā.

Mēs ar Kristu viena Miesa,

Mēs nedalāmi

Un vienā mācībā, un vienā mīlestībā.

Kristus karavīri, uz priekšu!

(jūs ticat, ka jūs esat karavīri? Paceliet roku.)

Maršējiet cīņā, (ar ko?)

Jēzus Krustu(mūsu mērķi)

Katrs sev priekšā.

Lai Dievs jūs svētī. Jūsu mācītājs.

Gaismā, līdzīgi kā Viņš -Gaismā, tad mums ir tikšanās vienam ar otru, un Jēzus Kristus Asinis, Dieva Dēla, attīra mūs no katra grēka. Lūk, lūdzu, Kunga kalpi.

59 Jēzus...Kad es citēju no šejienes Rakstus, es paņēmu Marka, 16, jā, Marka, 16, Viņš teica: "Ejiet pa visu pasauli." Lūk kādu Baznīcu Viņš nodibināja. Pēdējais uzdevums Baznīcai: "Ejiet pa visu pasauli un sludiniet Evanģēliju katrai radībai. Kas ticēs un kristīsies, būs glābts. Bet kas neticēs, būs sodīts." Tagad paskatieties šurp, skatieties uz šo garīgo atšķiršanu... "Kas tic un kristās." Viņš nekad precīzi nepateica, kādā veidā, bet mums dēļ tā gribas strīdēties, redziet, vēl viens. Redziet: "Kas tic un kristās, būs glābts." Lai kā viņš negribētu kristīties, viņam lemt. Ja viņa sasniegumi Dieva Valstībai - nu, uz priekšu, brāl. Mēs maršējam ar to pašu Garu. Ja man nav taisnība, tu teiksi, - tas iznāks tādā veidā. Un ja tev nav taisnība - tas būs tā. Bet mūsu sirdis, mūsu motīvi un nodoms tur - priekš tās Dieva Valstības.

60 Taču es - un manas idejas pie manis... Manam brālim negaršo ķiršu pīrāgs, kā man, bet mēs brāļi. Redziet? Nevienam no viņiem tā nepatīk medīt un ķert zivis, kā man, bet mēs esam brāļi. Vai jūs saprotat, ko es gribu pateikt? Man ir savas idejas, bet tas viņam netraucē būt par manu brāli, viņa tēvs - mans tēvs, viņa ģimene - mana ģimene. Lūdzu.

Visi patriarhi atšķīrās viens no otra, bet tur bija viens tēvs, un tam bija jādabojas priekš viena, un viņi tur noraidīja pašu galveno, jo viņš bija garīgs. Vai tad jūs To neredzat, brāļi? Vai tad nesaprotat, par ko es runāju?

61 Tagad pievērsiet uzmanību, un mēs... beidzam. "Ejiet pa visu pasauli un sludiniet Evanģēliju visai radībai. Kas tic un kristās, būs glābts. Viņš..." [Tukša vieta uz lentas - Red.] "Un ticīgos pavadīs šīs zīmes; Manā Vārdā izdzīs velnus, runās jaunās mēlēs". Kas tas? Garīgā atklāsmē. Redziet? "Runās jaunās mēlēs. Ņems čūskas, izdzers nāvējošo, un nekaitēs viņiem. Uzliks rokas slimajiem, un viņi izveseļosies". Tas arī ir, kas bija Jaunā Baznīca. Tā ir tāda Baznīca, kuru darīja Jēzus Kristus, tas Lielais, par Kuru sauca visi pravieši. Mēs atrodam, ka Viņa Gars tautā atkal atgriezīsies un darīs to, ko darīja viņš.

62 Ar to es beigšu. Man ir vēl ducis rakstu, bet mums nav laika. Redziet? Bet paklausieties - lūk ko. Es pabeigšu ar to. Katrs patiess, no augšas atdzimis Kunga pravietis, sludinātājs, skolotājs svētdienas skolā, gaišreģis, apustulis, misionārs, lai kas viņš nebūtu, viņa sirdī deg vālēšanās, un viņš ir tā piepildīts un svaids ar Dieva Garu, tā svaids. Lai kāda nebūtu viņa kalpošana, lai kas tas nebūtu, sludināt vai mācīt, vai evanģelizēt, vai redzēt parādības, lai kas tas nebūtu, viņš to darīs Dieva Valstībai. Un Dieva Gars runās taisni caur cilvēku un parādīs Dieva Valstību.

arī nebūtu prezidents, viņš arī būs prezidents. Un zināt to tagad, kurš būs prezidents, ne piliens labuma no tā. Ne grama labuma mums no tā, ja mēs zinātu, kurš būs prezidents. Tāpēc Dievs nenodarbojas ar tādām lietām.

Un bez tam, ja es tādu pareģotu, un tas notiktu, un avīzes un žurnāli izplatītu to, tad tas būtu manai slava. Cilvēki teiktu: "Paskatieties, kāds liels šis pravietis, Brālis Branhams. Viņš ilgi pirms tam, pirms tas notika, pateica mums, kurš būs prezidents." Un tas mani izslavinātu. Bet Dievs negrib...Viņš nav ieinteresēts, lai tas darbotos manai slava vai kāda cilvēka slava. Viņš ieinteresēts darboties Savai Slava, kas atnesīs labumu.

6 Kā teica Pāvels: "Ja mēs runājam valodās un mums nav tulkotāja, kāds labums no tā? Mēs tikai sevi slavinām, - un tas, vai,- sevi pamācām." Priekš Dieva tas kaut kā nav kārtībā. Dievs Pats grib, lai būtu Viņa celšana. Un mums nav jāmeklē sevis celšana, bet Dieva celšana visā, ko mēs darām.

Tāpēc, es domāju, ka ja es zinātu, kurš būs, un kad tieši viņu izvēlēš, un, o - o, cik bālsis viņš pārsniegs vai nesasnies, vai lai kas tur nebūtu, pateikt to nebūtu ne grama labuma. Ja es to zinātu, priekš manis labākais būtu noklusēt. Necensties publicēt to, jo nebūtu, nebūtu pamata, lai es tā rīkotos. Jo vienalga tas tā arī būs, un priekš mums nav tādas lielas atšķirības, kurš būs prezidents.

7 Bet Dievs, kad Viņš izmanto Savas dāvanas, Viņš tās izmanto Savai Slava un Savas tautas slava, Savas Baznīcas slava, Kristus Miesas celšanai un Dieva Valstības slava. Lūk kāpēc Viņš tās dod Savā Baznīcā, kāpēc Viņam ir skolotāji, pravieši, evanģēlisti, mācītāji. Tie Baznīcas celšanai un Dieva slava. Pravietis nav priekš tā, lai izietu un sajauktos ar pasauli, un censtos izmantot savu dāvanu, kā Bileāms, radīt iztukšošanos, vai no tā taisīt naudu, vai vēl kaut ko. Ja viņš ir pravietis, viņam jāatklāj Dievs priekš Baznīcas un jāstāv ārpus pasaulīgā. Tas viss Dieva slava!

8 Tagad mums ir...Un es domāju, mums, kā kalpotājiem, tas ir noderīgi sekot mums dotajam rīkojumam, kad mēs redzam pasaulē tādu, ko mēs redzam šodien. Un mums ir rīkums no Dieva gara atšķiršanai, gara pārbaudīšanai. Es ticu, ka šodien priekš baznīcas tā ir ļoti svarīga stunda - pārbaudīt visa garu, ar ko sastopaties, jābūt gara atšķiršanai. Es domāju, ka nekad, nekādā veidā mums nav jācenšas sodīt cilvēks pēc denominācijas, pie kuras viņš pieder, vai pēc grupas, kurā viņi sanāk; lai tie ir Metodisti, Baptisti, Presbiteri, Piecdesmitnieki vai - vai kas arī viņi nebūtu. Mums nekad nav jātiesā cilvēks pēc denominācijas, pie kuras viņš pieder. Mums vienmēr viņš jātiesā pēc gara, kurš viņam ir, saprotat, pēc gara. Vēlais viņš lietūs vai agrais lietūs, vai iekšējais, ārējais lietūs, vai lai kas tas nebūtu, mums nekad viņš nav jātiesā pēc tā, bet pēc viņa gara. Mums ir jāatšķir gars. Novērojiet, par ko domā cilvēks, kas viņam...ko viņš

vēlas sasniegt. Ja cilvēks ar dāvanas starpniecību, nav svarīgi, cik nozīmīga šī dāvana...

9 Tad lūk, es gribu, lai šorīt Baznīca to saprastu, tā, kura ir dažādās denominācijās, bet vēl joprojām jūs - dzīvā Dieva Baznīca, kopā. Un es gribu, lai jūs saprastu tieši to, redziet, ka mēs patiešām nedalāmi. Mēs - akmeņi, iztēsti dažādās formās, visi Dieva slava.

Tad lūk, tik daudz mūsu dzīvē šodien skar "dāvanas". Daudzi cilvēki citus tiesā pēc dāvanām, kuras tiem ir. Es, protams, ticu, ka tas viss dāvanas. Es ticu, ka tas, ko mēs redzam, kā notiek - dāvana, un viņas - Dieva dāvētās dāvanas. Bet mēs, ja mēs tās izmantosim ne tā, kā Dievs tās paredzējis izmantot, tad mēs varam vairāk kaitēt ar dāvanām, kā kaitētu, ja mums nebūtu dāvanas. Reiz vakarā aiz katedras es apstiprināju, sakot tā: ka es labāk vēlētos redzēt brāļu mīlestību, kas būtu baznīcā, pat ja mums nebūtu neviena dziedināšanas gadījuma vai vēl kaut kā. Redziet, mums ir jāzina, priekš kā tas viss.

10 Tagad, ja atnāk cilvēks un viņam liela dāvana, nav svarīgi, vai viņš pieder pie mūsu denominācijas vai pie citas denominācijas, netiesā viņu pēc denominācijas, no kuras viņš iziet, kā viņš ģērbjas, bet ko tu gribi ieraudzīt - tas ir tas, ko viņš cenšas darīt ar to dāvanu. Kāds ir viņa mērķis. Ja viņš cenšas izmantot savu ietekmi un uzcelt sev no tā vārdu, man būtu pietiekoši gara atšķiršanas, lai izzinātu, ka tas nepareizi. Nav svarīgi, kāds viņš liels skolotājs, cik viņš stiprs, cik viņš intelektuāls, vai kā darbojas viņa dāvana, ja viņš necenšas sasniegt kaut ko par labu Kristus Miesai, tava personīgā garīgā atšķiršana pateiktu, ka tas nepareizi. Nav svarīgi, cik precīzs, cik pilnīgs, lai kā arī tur nebūtu, tas nepareizi, ja tas netiek izmantots Jēzus Kristus Miesai, lai kaut ko sasniegtu.

11 Varbūt viņam ir liela dāvana, ka viņš varētu pievilkt cilvēkus ar lielu garīgo vai intelektuālo spēku, ka viņš varētu sapulcināt kopā cilvēkus, un varbūt viņš cenšas izmantot savu dāvanu, lai kļūtu populārs, lai viņam būtu liels vārds, lai citi brāļi skatītos uz viņu no apakšas uz augšu, kā uz kādu svarīgu cilvēku. Tad tas ir nepareizi. Varbūt arī cenšas šeit kaut ko celt; viņš grib, lai visi pārējie aizietu no redzes loka, un lai visi skatītos uz viņu un viņa grupu. Viss vēl joprojām nepareizi, redziet.

12 Bet ja viņam ir Dieva dāvana un cenšas celt Kristus Miesu, tad man vienai, pie kā viņš pieder. Tu neatšķir cilvēku, tu atšķir garu, dzīvi, kura cilvēkā. Un tieši to mums arī teica darīt Dievs. Nekur, ne reizi mums nebija uzdots atšķirt cilvēku grupu. Bet Dievs mums pieteicis un pavēlējis atšķirt garu cilvēkā, ko viņš cenšas izdarīt, pie kā gars viņa dzīvē viņu cenšas pievest. Un pēc tam, ja mēs uzzinām, ka viņš cenšas vest cilvēkus (nevis izdzēst tos, bet savest tos kopā) un dzīvā Dieva Baznīcu pievest, nevis visus vienā denominācijā, bet pie saprašanas, biedroties gara vienotībā.

Viņš teica: "Ejiet pa visu pasauli un sludiniet Evanģēliju katrai radībai." Pa visu pasauli. Cik tālu tas ir? Pa visu pasauli. Kam? Katrai radībai. "Viņš, kurš noticēs un būs kristīts", - ne baznīca, "viņš" - tas ir personas vietniekvārds. "Viņš, kurš tic, - indivīds.

Kā Dāvids Djūplēsis teica par mazbērniem, ka Dieva Valstībā nav mazbērnu, tur bērni! Tavs tēvs piecdesmitnieks, un tu nāc uz šejieni tikai tādēļ, ka viņš atnāca šeit, uz - uz Vienpadsmitās ielas un Garfilda ielas stūra, pieņēma Svēto Garu, vienkārši atveda tevi - kā mazdēlu, tas nav pareizi. Dievam jāatklāj Sevi tev.

Un neviens nevar nosaukt Jēzu par Kristu ar intelektuālās saprašanas starpniecību. Neviens nevar nosaukt Jēzu par Kristu tāpēc, ka viņš nožēlo savus grēkus un atnāk nožēlot. Neviens nevar nosaukt Jēzu par Kristu, tikai pēc...Svētā Gara atklāsme viņam dod to zināt. "Uz šīs klints es celšu Manu Baznīcu, un elles vārti nekad To neuzvarēs". Tā - atklāsme. Tas ir tas, uz kā Viņš ceļ Savu Baznīcu.

57 Kas to izdarīja, Pēteris? Nē, nē, nē. Kas to izdarīja? Kristus teica: "Dieva atklāsme, Svētais Gars atnesīs to jums. Vēl mazu brīdi un Es atstāšu jūs, bet lūgšu Tēvu, un Viņš sūtīs Mierinātāju, Kurš jums to visu atgādinās." Tas tā? Ko Viņš šajā rītā arī dara. Un ko izdarīs? "Parādīs nākamās lietas." Svētais Gars Baznīcā pēdējās dienās.

Tagad jūs teiksiet: "Brāli, aleluja, tā ir mana baznīca."

Minūtīti! Jēzus teica: "No tā visi pazīs, ka jūs Mani mācekļi, - Jāņa, 13: 35, - no tā uzzinās, ka jūs Mani mācekļi, ja jūsu vidū būs mīlestība. " Ar Garu jāatnāk Dieva Valstības atklātajai Patiesībai, mēs skatāmies tur, beigās, redzot, par ko izsaucās pravieši, redzam, par ko runāja Jēzus, un šeit tas pats Svētais Gars tevī sauc atbildi: "Tas tā! Tas tā!" Kas tas? Tā ir garīgā atklātā Patiesība. Es mīlu manu brāli, neskatoties uz to, uz kurieni viņš iet uz baznīcu, vai viņš vēlāis lietus vai agrais, vai vispār nekāds, kamēr viņi Kristus Miesā, cenšoties sasniegt. Nevis kaut ko ar noteiktu mērķi, lai parādītu sevi uz zemes, bet ar mērķi Dieva Valstībai un Viņa Atnākšanas slava, lai atklātu un dotu zināt par Viņa drīzu Parādīšanos.

58 Tagad - nobeidzot gribas padomāt par to. "Uz šīs klints Es celšu Manu Baznīcu", pareizi. Un pēc tam mēs atrodam tur, Jāņa, 14:7, Viņš teica tā: "Darbus, ko Es daru, arī jūs darīsiet. Darbus, ko Es daru." Kādus darbus Viņš darīja, lai dotu zināt par Sevi? Jūs atcerieties par Pēteri, vai ne tā? Par ko mēs runājam, par Filipu, par sievieti pie akas. Viņš pareģoja, ka tas neies pie Pagāniem, bet būs pēdējās dienās, kā Viņš teica: "Kā bija Sodomas dienās, tā arī būs Cilvēka Dēla atnākšanas dienās." Tā atklāsme uzrakstīta lūk tā - noslēpumos priekš ārējās pasaules, pasaules, kura par To neko nezina. Bet jūs, dārgie brāļi, jūs, dārgās māsas, jūs neesat tumsas bērni, jūs neesat nakts bērni, bet jūs Gaismas bērni, staigājošie

plūmes un bumbieri. Tā bija dzīvības sadalīšana, tādā veidā viņš aizgāja un paņēma dzīvību un atnesa to par upuri augļu vietā.

53 Augļi - tas ir tas, ko tu ēd, tavi darbi ir tas, ko tu dari ar savām rokām. Tas, ko tu dari, "Es iešu un uzcelšu to. Es iešu un izdarišu to. Es palīdzēšu tam". Tas labi. Viņam bija altāris tieši tāpat, kā arī otram. Viņiem abiem bija altāri. Tas bija labi.

Bet lieta bija šajā garīgajā, atklātajā patiesībā, jo Dieva Gars to atklāja: "Un uz šīs klints, klints, uz kuras nomira Kristus, gadsimtu Klints, klints, uz kuras nomira Ābela jērs." Ābels ar savām rokām paņēma šo jēru, kad viņš paņēma akmeni, tajā laikā nebija nažu, viņa baltā vilniņa aplīja, un viņš lūk tā atcirta viņa kaklu, atsita to. Pa viņa rokām notecēja asinis, bet tas nabadziņš mirst, blējot un bļaujot, visa viņa vilniņa nolija ar asinīm.

54 Par ko tas runāja? Par Dieva Jēru, kaut kur pēc četriem tūkstošiem gadu, būdams garīgi atklāts, baznīca noraida Viņu. Un cilvēki Viņu nosauca par "Belcebulu" un "velnu", jo visi pravieši skaidri pateica. Viņi noraidīja praviešus. O - o, Viņš teica: "Jūs ceļat kapenes un liekat viņus tur. Jūs nobalsinātie", teica Viņš viņiem. Bez garīgās atšķiršanas, nezinot, ka tas bija Dieva Jērs. Ka Viņam vajadzēja būt tādām un darboties tā, jo Viņš izpildīja Dieva Vārdu.

55 Un šodien - Svētā Gara Baznīca darbojoties tā, kā darbojas viņi, darot to, ko viņi dara, viņi izpilda Dieva Vārdu. Aleluja! Redziet, Piecdesmitnieces dienā Pēteris teica: "Tas ir tas." Un viņš teica: "Tas pieder jums un jūsu bērniem, visiem tāliem, ko piesauks Kungs mūsu Dievs."

Tie paši iedvesmotie pravieši teica, ka spīdēs vakara Gaisma, būs kopā vēlais un agrais lietus, kā svētības dienās. Paskatieties šurp. Kas tas?. Nolīst agrais lietus, bet vēlajam lietus ir jāatnāk. Tad tas saplūst, un tas kopā, agrais un vēlais lietus kopā, Svētais Gars - parādīts spēkā un Jēzus Kristus augšāmcelšanās. Lūk jums, lūdzu, atnāk kopā, agrais... Dieva svētība! Viņš teica: "Kā bija Noas dienās." Viņa svētība bija pacietība. Lūk šeit - tas šodien - pacietība, saplūšana. Saved veco dienu mākonī kopā ar šodienas mākonī. Agrais lietus sākas pirmais, mums bija pirmais lietus, tagad pievienojoties, sākas vēlais lietus, agrais lietus pievienojas vēlajam lietus. Austrumi un rietumi satiekas. Abi lieti nolīst kopā, Dievišķā dziedināšana plus Kunga Eņģelis, atverot sirds noslēpumus un visu piepildot. O -o, šķiet, ka patiesie Dieva bērni to redz. Lūk, lūdzu. Gars atklāj atklāsmi. Lūk uz kā, teica Jēzus, būs uzcelta Baznīca.

56 Bet tad kāds var piecelties un teikt: "Protams, mūs sauc Tā - lūk, mēs esam uzcelti uz tā."

Nedaudz iedziļināsimies Viņa Vārdā. Pēdējā uzdevumā savai baznīcai

Tad vai nu viņš vēlais lietus, vai agrais lietus, vai kas tas nebūtu, viņa gars un viņa mērķis uzticami. Un gars, kurš viņā, nav svarīgi, kādai kustībai viņš pieder, tas Gars, kurš viņā, cenšas norādīt cilvēkiem uz Golgātu, prom no sevis vai vēl no kā, bet vienīgā viņa vēlme - norādīt viņiem uz Golgātu. Viņam pat nav svarīgi, viņš ir populārs vai nē. Viņam tas nav svarīgi, pat ja viņa personīgais novirziens, kurš ir brīnišķīgs, redziet, tas labi, metodists viņš vai presbiteris, vai katolis, vai kas viņš nebūtu pēc denominācijas.

13 Bet ko viņš cenšas izdarīt, kāds ir viņa sirds mērķis, kuru viņš cenšas sasniegt? Tad vari redzēt, ka cilvēka dzīvē, vai arī viņa motīvi ir - vai nu par viņa - viņa denomināciju, vai arī priekš sevis, vai arī priekš pasaulīgā, vai tas priekš lieliem vārdiem, teikt: "Es pareģoju to, tas tiešām notiks." Tagad jūs redzat, ka tas uzreiz nav pareizi, no paša sākuma. Bet ja viņš cenšas izmantot to, ko Dievs viņam deva, kā skolotājam, kā pravietim, kā gaišreģim...

14 Jaunās Derības pravietis - tas sludinātājs. Mēs to visi zinām. Vienkārši jebkurš kalpotājs, tas ir sludinātājs - tas pravietis, jaunās Derības pravietis, ja viņš pravieto, sludina, necenšoties celt pats sevi ar lielu vārdu, vai savu organizāciju, kaut arī viņam jābūt organizācijā. Lūk es šeit ārpus tās, bet tomēr sludinu, ka tev jābūt tajā. Tas tā. Katram jābūt vietējai baznīcai. Jums jābūt vietai, nevis skraidīt no vietas uz vietu, jābūt kaut kur, kur tu ej, kā uz baznīcu, un sauc to par savu baznīcu, kurā tu atdod savu desmito daļu, kaut kur, kur tu palīdzi uzturēt kopīgo Lietu. Izvēlies pats, bet pēc tam nepārtrauc satikties ar citu cilvēku tādēļ, ka viņš nepieder tavai grupai. Redziet? Atšķir viņa garu un skaties, vai viņa sirdī ir tas pats mērķis, tad jums ir tikšanās vienam ar otru. Jūs darbojaties vienai lietai Lietai. Tā ir Kristus Lieta. Es domāju, ka tā ir absolūta patiesība.

15 Tagad, ja mēs pievērsīsim uzmanību Vecās Derības praviešu mērķiem un motīviem, tiem cilvēkiem bija viens mērķis - Tas bija Jēzus Kristus. Viņiem bija tas, ap ko bija celta visa Vecās Derības tēma - gaidāmais Mesija. Viņi - viņi negāja un nedarīja to vienkārši dēļ slavas vai naudas dēļ. Viņiem bija viens: viņi bija svaidīti ar Dieva Garu, un viņi pavēstīja gaidāmo Mesiju. Un tie vīri bija tā svaidīti ar Garu, ka viņi reizēm uzvedās līdzīgi Garam, Kurš bija viņos, likās, viņi runāja paši no sevis. Novērojiet to, kā Dieva Gars pamudināja darboties tos vīrus.

16 Nemsim, piemēram, Mozu, lielo pravieti, tam cilvēkam vispār nebija egoistisku nodomu. Viņš varētu kļūt par Ēģiptes ķēniņu. Visa pasaule varēja būt zem viņa pēdas. Bet tādēļ, ka sirdī viņš bija pravietis, viņš atteicās nosaukties par faraona meitas dēlu, izvēloties pārciest Kristus vajāšanas un pārbaudījumus, vērtējot Debesu bagātības augstāk par Ēģiptes bagātībām. Viņš atstāja un atteicās no pasaulīgās slavas,

greznībām un visa tā, ko piedāvā dzīve. Viņam bija jāskatās aiz šīs līnijas. Redziet, viņš - viņš varēja kļūt tāds.

17 Ņemiet šodien jebkuru kalpotāju, ja viņam ir Svētā Gara kristības, un viņš zina, ja viņš sludina to Vārdu, tas nocirtīs visu viņa slavu; tas viņu ievēdīs kaut kur baznīcīnā vai varbūt uz ielas. Bet viņš zina, ka kaut kas deg viņa sirdī. Viņš redz Kunga atnākšanu. Viņam nav svarīgi, viņam liela baznīca vai maza baznīca. Viņam nav svarīgi, viņš šodien paēdis vai nepaēdis. Viņam nav svarīgi, viņš ir labi ģērpts vai slikti ģērpts. Tikai vienu viņš atceras, un tā ir tā pati dzīve, kura sauc viņā. Viņš cenšas kaut ko sasniegt Dieva slavai, un šis cilvēks, tā darot, vedīs tā paša Gara Dzīvi, Kurš viņā. Vai sekojat man? Viņš to parādīs.

18 Paskatieties uz Mozu, ko viņš parādīja, kad pienāca laiks, visa viņa dzīve bija Kristus Gars, jo Kristus bija viņā. Kristus bija Mozū zināmā mērā. Tagad, ja ievērojāt, viņš bija dzimis vajāšanu laikā. Bija nokauti daudzi bērni, mēģinot dabūt viņu, tieši tā, kā tas bija ar Jēzu. Un mēs atrodam, ka tad, kad lieta nonāca līdz tam, ka Izraēla bērni bija tik nepaklausīgi, ka Dievs sadusmojās uz viņiem, un Viņš teica Mozum: "Atkāpies, un Es iznīcināšu visu viņu grupu, un Es ņemšu un no tevis izvērzi citu paaudzi."

Mozus šķērsoja Dieva tiesas ceļu un teica: "Ņem vispirms mani, pirms Tu iznīcīni viņus." Citiem vārdiem: "Pirms Tu ņemsi viņus, Tev būs jāpārkāpj pāri man."

Tas precīzi ir tas, ko izdarīja Jēzus. Kad Dievs gribēja notīrīt no zemes virsas visus šos grēciniekus, tevi un mani, bet Kristus nostājās ceļā. Dievs nevarēja to izdarīt, Viņš nevarēja pārkāpt pāri Savam Personīgajam Dēlam.

Un kad Dievs redzēja šo Garu Mozū, kas atradās tur zem tiesas, kā pie krusta, "Tu nevari pietuvoties viņiem, vispirms tev būs jāpaņem mani", - redziet Dieva Garu Mozū? Kad viņš varētu būt Ēģiptes ķēniņš, kad viņam varēja piederēt jebkura pasaulīgā greznība, popularitāte, kad viņš varēja būt liels pasaules ķēniņš tajā laikā. Bet viņš izvēlējās pārciest vajāšanas un vājības, jo viņš uzskatīja Kristus negodu par lielāku bagātību, kā to, kas Ēģiptē. Jūs redziet, viņš metās aizšķērsot ceļu. Kāpēc? Tas bija Dievs Mozū, Kurš izdarīja to. Normāla domāšana, intelektuāls cilvēks nekad tā nerīkotos, viņš aizietu vieglu ceļu. Un tā, nav svarīgi, kāds fanātiķis likās Mozus, viņš centās...Jūs saprotat, viņš bija īsts Dieva pravietis tāpēc, ka viņš centās kaut ko sasniegt Dieva Valstībai..

19 Tagad ar viņa lielo pravietošanas dāvanu viņš, droši vien, bija gudrs cilvēks, varētu celties Ēģiptē un teikt: "Pagaidiet, es pravietoju tā. Es teikšu tā", - kā ar savu pravietojumu. Bet tas...un, o, viņš būtu pazīstams visā pasaulē. Bet viņa sirdī tā nebija. Tas nevarēja būt viņa sirdī.

"Miesa un asinis", tu nevari to iemācīties seminārā. Tu mācies savus...saņem teoloģijas doktora grādu, un filozofijas doktora, un teoloģijas licenciātu...Ar to viss kārtībā, gribētu, lai tie būtu. Tas tā, bet vēl joprojām tas nav Tas. Tev nav vajadzības, lai tie būtu, kaut arī tas nav slikti. Tu vari būt Šis, plus pārējais; bet ja tev nāksies notīrīt šo plus, ņem To. Tas arī ir Tas. Bet ja tas nav Tas, vienalga atļaujiet, lai man būtu Tas. Es gribu To! To!

49 "Miesa un asinis tev neatklāja to". Tu to neiemācījies caur izglītību. Tu to neiemācījies caur denomināciju. Tas brīnišķīgi - izglītība, denominācija, brīnišķīgi. Tās ir daļa no tā. Bet cilvēki pārāk stipri paļaujas uz to, un viņi atstāj garīgo atšķiršanu. Redziet?

"Ne miesa un asinis tev to atklāja, bet Mans Debesu Tēvs atklāja tev to. Un uz šīs klints Es uzcelšu Manu Baznīcu, un elles vārti To neuzvarēs". "Nekad nevarēs uzvarēt", - tas parāda, ka viņi būs pret To.

Tagad novērojiet un skatieties, pret ko virzīti elles vārti. Viņi nav pret denominācijām. Valdība tās atzīst. Nav pretī. Pasaule atzīst mūsu denominācijas, visas denominācijas. Mums, kā Amerikas pilsoņiem, ir tiesības, katram no mums ir tiesības uz denomināciju, tas brīnišķīgi, mēs to novērtējam. Bet tas nav tas, pret ko vērsti elles vārti. Viņi ir pret garīgo atklāsmi par to, ka Kristus tagad šeit, Tas pats vakar, šodien un mūžos. Lūk pret ko ir viņi. "Elles vārti būs pret To, bet tie nekad neuzvarēs".

50 Lūk jums, lūdzu, garīgā izzināšana. Neskatoties uz to, kas viņš, viņš mans brālis, kamēr viņš cenšas sasniegt to pašu mērķi, priekš kura darbojos arī es. Lai viņš pravietis, lai viņš mācītājs, lai viņš diakons, lai viņš tāds, lai Dievs viņu ciena tā vai šā, kas lai viņš nebūtu, neciena mani, lai ko viņš nedarītu, bet vēl joprojām tas mans brālis. Mēs darbojamies priekš tā paša. Mēs virzām mūsu - mūsu...visus mūsu darbus tur, uz vienu un to pašu Debesu Valstību. Viņš darbojas tam pašam, kam arī es. Garīgā atšķiršana, garīgā Dieva atklāsmē. Paskatieties šurp, ja vēlaties.

51 Jēzus...reiz vakarā es kaut kur sludināju, varbūt tur, "Iesākumā tā nebija". Mums jāatgriežas atpakaļ uz sākumu, lai saprastu mūsu tēmu, vēl vienu minūtīti. Sākumā bija Kains, intelektuāls, uzcēla brīnišķīgu baznīcu (teiktu mēs), iekārtoja brīnišķīgu altāri, atnesa upuri, palūdza, patiesi pateicās, samaksāja desmito tiesu, visā bija tikpat reliģiozs, kā Ābels.

52 Bet Ābels (tajās dienās nebija Bībeles), bet caur garīgo atklāsmi viņš redzēja, ka ne lauka auglis bija grēka iemesls, viņi neapēda ābolu. Saprotat, tie nebija āboli, atklāsmē viņam stāstīja par to. Ne jau augli bija par iemeslu viņa izešanai no turienes. Tā bija dzīvība, dzīvības sadalīšana; tādēļ viņš gāja un paņēma jēru, atnesa to par upuri savā vietā, ticībā, kura ir garīgā atklāsmē. Āmen! Dieva atklāsmē, garīgā atklāsmē, kura viņam bija atklāta. Tas nav kaut kāds auglis, tie nav āboli. Tie nav persiki,

Paskatīsimies. Ja tāds cilvēks, ka par Viņu bija visa Vecās Derības tēma, visi svētie pravieši, svaidīti ar Dieva Garu, ja visi tie un viss, ko viņi teica, piepildījās Viņā līdz pēdējam burtam, protams, šai lielajai Personībai, vārdā Dieva Dēls, jāzina, kā ierīkot Jaunās Derības Baznīcu. Vai tad jūs neticat tam? Viņam vajadzēja būt priekšstatam pat to, kā ierīkot Jaunās Derības Baznīcu.

46 Pirmais, kam gribu pievērst jūsu uzmanību, tas šeit, Mateja, 16. nodaļā, kad Viņš - Viņš pēc tam saka, kad Viņš atnāca un teica mācekļiem. Viņš teica: "Par ko Mani, Cilvēka Dēlu, uzskata cilvēki?"

Un viņi teica: "Kas saka, ka Tu "Ēlija", kas saka, ka Tu "Tāds tur", bet citi saka, ka Tu "Tāds tur", un tā tālāk, dažādi."

Viņš teica: "Bet ko jūs sakāt par Mani?"

Un Pēteris teica: "Tu - Kristus, Dzīvā Dieva Dēls."

Viņš teica: "Svētīgs tu esi, Sīmani, Jonas dēls, jo ne miesa un asinis tev to atklāja, bet Mans Debesu Tēvs tev to atklāja. Un - un Es saku, ka tu - Sīmanis - vai Pēteris, un uz šīs klints Es celšu manu Baznīcu, un elles vārti To neuzvarēs." Tagad mēs runājam par Baznīcu. Tagad novērojiet uzmanīgi, un ja man nav taisnība, lai Dievs man piedod, un jūs man piedodiet.

47 Tad lūk, Katoļu baznīca saka, ka "Tur bija tas akmens, Pēteris, un uz Pētera Viņš uzcēla Baznīcu". Mēs zinām, ka tas ir nepareizi. Mēs, protestanti, tam nepiekrītam.

Bet protestanti teica: "Uz Sevis Paša Viņš uzcēla baznīcu. Pats uz Sevis." Bet ja jūs ievērosiet, es, atklāti runājot, tam nepiekrītu. Tas nav tas.

Tas bija uz Viņa Paša garīgās atklāsmes. Redziet? "Miesa un asinis...Tu to neiemācījies seminārā, lai cik labi viņi nebūtu. Tu to neiemācījies no baznīcas mācības, lai cik laba tā nebūtu. Labi, bet miesa un asinis tev to neatklāja. Tā nav intelektuālā saprašana par to, kā tev noregulēt savu runu, kā tev jāpaklanās, cik liels kaut kas tev jāizdara šeit - uz zemes. Tas pavisam nav tas. Tas nav celt kaut ko lielu vai darīt kaut ko lielu. Kas tas tāds - tā ir Dieva Vārda atklāsmes. Viņš bija Vārds. "Īesākumā bija Vārds, un Vārds bija ar Dievu, un Vārds bija Dievs. Un Vārds kļuva miesa un mājāja mūsu vidū". Viņš bija...Tā bija Dieva Vārda atklāsmes.

48 Caur garīgo atklāsmi Gars Pēterī atklāja, ka Viņš bija parādītais Dieva Dēls. Slavas Dievs, parādīdams Dieva slavu. "Uz šīs klints (Vārda garīgās atklāsmes) Es uzcelšu Manu Baznīcu". Kāpēc? Ja tie pravieši bija zem Dieva varas, runājot Svētajā Garā, ka tas bija tas Dieva Dēls, šajā laikā tas Pats Svētais Gars atkal atklāj to pašu. Jūs to redzat?

Tā ka, ja jūs redzat cilvēku ar lielu dāvanu, kurš cenšas kaut ko izdarīt, lai slavinātu sevi, tava personīgā gara atšķiršana saka, ka tas nav pareizi. Bet Mozus centās kaut ko sasniegt Dieva slavi. Nav svarīgi, cik tas bija slikti, cik jauni tas izskatījās, cik par to runāja, Gars Mozū virzīja viņu taisni uz viņa pienākumu pildīšanu. Gars viņā!

20 Paskatieties uz Jāzepu, Jāzeps bija...Kad viņš piedzima, viņu iemīlēja tēvs un neieredzēja brāļi, pilnīgs Kristus attēls. Un vienīgais...Priekš viņiem viņš bija brālis pēc asinīm, no tā paša tēva. Bet kāpēc viņa brāļi viņu neieredzēja bez iemesla, tāpēc ka Dievs viņu darīja par pravieti, garīgu gaišreģi. Un viņi neieredzēja viņu tieši tādēļ. Bet Jāzeps ar to neko nevarēja izdarīt, tāpēc ka Dievs viņu tādu darīja.

21 Un novērojiet Dieva Garu Jāzepā. Novērojiet, ko viņš darīja. Viņš pat nospēlēja Kristus lomu. Viņu neieredzēja viņa brāļi, mīlēja tēvs, jo atšķirība bija Garā. Viņš bija garīgs cilvēks. Viņš redzēja parādības, izskaidroja sapņus. Viņš to nedarīja savai slavi. Viņš darīja to, jo kaut kas viņā bija, Dieva Gars. Pēc savas gribas viņš nekad neietu, un būtu iemests bedrē, liekot savam vecajam tēvam bēdāties visus šos gadus, pārdots gandrīz par trīsdesmit sudraba monētām; paņemts no bedres un nostājies blakus faraonam, to laiku zemes ķēniņam. Un cietumā, kur viņš bija, bija viņa smēlējs un maiznieks, un viens gāja bojā, bet otrs bija glābts pēc viņa pareģojuma cietumā.

22 Un jūs pievērsāt uzmanību, kad atnāca Jēzus, Viņu iemīlēja Tēvs. Un tēvs deva Jāzepam daudzkrāsainu apģērbu (varavīksne, derība). Un Dievs Tēvs deva savam Dēlam Jēzum derību, un pēc tam ebreju brālis bez iemesla neieredzēja Viņu. Viņiem nebija iemesla neieredzēt Viņu, Viņš bija garīgs, un Viņš bija - parādīts Dieva Vārds. Viņš atnāca darīt Dieva gribu. Viņš atnāca piepildīt Rakstus. Viņš atnāca atnest viņiem mieru, bet viņi Viņu saprata nepareizi un bez iemesla neieredzēja Viņu. Viņi pat nepiestāja paskatīties, ko Viņš centās panākt. Viņi vienkārši tiesāja Viņu, jo Viņš nebija ar viņiem vienis prāti. Viņi izdarīja..."Viņš no Sevis dara tādu tur. Viņš no Sevis dara Dievu". Viņš bija Dievs! Dievs bija Viņā. Bībele stāsta, ka Dievs bija Kristū, parādot Sevi pasaulei. Viņš bija Slavas Dievs, parādīdams Dieva slavu.

23 Paskatieties uz Mozu, viņš neko nevarēja izdarīt, lai nemestos tur. Viņš to nedarīja liekulīgi. Viņš to darīja tāpēc, ka viņā bija Dievs. Un Jāzeps neko nevarēja darīt, būdams tas, kas viņš bija, jo tas bija Dievs, kas darbojās viņā vai parādīja Sevi caur cilvēku. Viņš to nekad nedarīja sevis slavināšanai.

Jebkurš cilvēks, kurš...Ja tikai tiem priesteriem būtu bijusi gara atšķiršana, kā es jums stāstu šorīt. Neskatoties uz to, lai cik pasaule arī nerunātu par Viņu, viņi vienalga pazītu, ja paskatītos Vārdā, ja viņi

ieraudzītu Viņa mērķi. Viņš vienmēr to darīja, lai slavinātu Tēvu. Viņš teica...Viņi teica: "O-o, šis cilvēks ir varens dziedinātājs, Viņš lūk to dara."

Viņš teica: "Es neko nevaru darīt, kamēr Man Tēvs neparādīs. Tas neesmu Es, kas dara darbus. Tas Tēvs, kas mājo Manī. Viņš dara darbus." Viņš nekad nepieņēma slavu.

24 Tāpat arī neviens Dieva kalps nepieņems slavu. Neviens Dieva kalps neņemtu Dieva dāvanu, cenšoties slavināt sevi vai vēl kaut ko, bet viņa uzticamie centieni - izdarīt kaut ko Dieva slavaī. Lūk kādēļ jūs šodien redzat to pašu. Mums ir vajadzīga gara atšķiršana, lai redzētu cilvēkus, ko viņi mēģina darīt. Vai viņi cenšas darīt slavu Dievam? Vai viņi cenšas darīt slavu sev?

25 Tagad Dieva Gars, darbojoties cilvēkā, pamudina cilvēku darboties - kā Dievs. Nav brīnums, ka Jēzus teica: "Vai tad nav rakstīts: "Jūs Dievi?" Ja tos, pie kuriem atnāca Dieva Gars, sauca par "dieviem", kā tad jūs varat apvainot Mani, kad Es - Dieva Dēls?" Ja jūs varētu redzēt Dieva Garu Mozū, kurš bija Dievs...Mozus bija dievs. Jāzeps bija dievs. Pravieši bija dievi. Bībelē tā teikts. Viņi bija dievi, jo tas... Viņi pilnīgi atdevās Dieva Garam, ka viņi darbojās Dieva Slavaī.

Un kad cilvēks tā svaidīts ar Garu... Tagad - lai tas ieiet dziļi mūsos, zem piektās ribas no kreisās puses. Kad cilvēks svaidīts ar Dieva Garu, viņa paradumi, viņa darbība, un viss - tas Dievs, virzoties viņā.

Reizēm viņu saprot nepareizi.

26 Paskatieties uz Dāvidu, 22. Psalmā, viņš iesaucās: "Mans Dievs, Mans Dievs, kāpēc Tu atstāji mani?", - it kā tas būtu bijis viņš, it kā Dāvids bija tas cilvēks. "Visi, kas redz mani, nievā mani."

Viņš bija tā Dieva svaidīts, viņš tik pilnīgi atdevās Dievam, un svaidījums bija uz viņa tādā veidā, un kad viņš Svētajā Garā izsaucās, ja kāds tur stāvētu, teiktu: "Skaties, kāpēc viņš domā, ka visi viņu nievā. Kālab Dievs atstājis viņu?"

Tas nebija Dāvids, tas bija Gars, kas izsaucās caur Dāvidu. "Mans Dievs, Mans Dievs, kāpēc Tu esi atstājis mani? Mani kauli sabiruši. Manas rokas un kājas ir caurdurtas."

27 Kāds teiktu: "Paklausieties tur šo liekuli. Kā rokas caurdūra? Kā kājas caurdūra?" Tā runā intelektuālis.

Bet tas, kam bija gara atšķiršana, zināja, ka tas bija Dieva Gars, kas sauca viņā. Kad cilvēks svaidīts ar Dieva Garu, viņam ir Dieva darbi, un nekad Dieva darbi nav priekš tā, lai izdzenātu mūs. Dieva darbi - pievilkt mūs kopā, jo mēs esam viens Jēzū Kristū, un Dieva mērķis - savest mūs kopā. "Mīliet viens otru".

mūsu grēku dēļ satriekts. Mūsu sods bija uzlikts Viņam, mums par atpestīšanu, ar viņa brūcēm mēs esam dziedināti." Visa Pilāta tiesas zāle, kad tas pats cilvēks, ar deviņsiksnu pletnes savainotu muguru, stāvēja tur, nesaprata, ka Raksti runāja, ka tas notiks tā. Viņiem nebija gara atšķiršanas, tiem priesteriem, kuri teica: "Nost ar Viņu, nost ar Viņu."

43 Un pie krusta, kad viņi lamājās un viss tāds, kad viņi dzirdēja, kā Viņš iesaucās: "Mans Dievs, Mans Dievs, kāpēc Tu atstāji Mani?" Viņiem nebija atšķiršanas. Redziet, viņi nevarēja atšķirt Garu. Tas bija tas, par ko runāja Dāvids 22.Psalmā, viņi lamājās, nezinādami, ka piepilda to. Tieši tāpat, kā šis Benjamīnietis meta uz Dāvida. Redziet, viņš domāja, ka Dāvidam pilnīgi nebija taisnība, jo viņš nepiekrita valdīšanas principiem viņa caristē. Viņš nesaprata, ka to darīja Dieva Gars Dāvidā.

Lūk kas mums jāatšķir šodien - cilvēka gars. Ko viņš cenšas izdarīt? Ko viņš grib sasniegt? Nevis, pie kādas grupas viņš pieder, vai kas šis, tas vai cits, vai viņš melns, vai balts, vai dzeltens, vai kas viņš arī nebūtu. Labāk redzēsim to, ko viņš cenšas sasniegt un pieņemt to, redzēt to, ko viņš cenšas izdarīt Dieva Valstībai. Ja viņam ir neparasti priekš mums uzskati, viss kārtībā, ja viņš cenšas sasniegt kaut ko Dieva Valstībai. Atšķir to viņā. Ja viņam nav taisnība, bet paties sirdī, pēc kāda laika Dievs viņu pievedīs pie lietas Patiesības. Atstājiēt viņu mierā, atstājiēt viņu mierā, skatieties, ko viņš cenšas darīt.

44 Šeit tagad mēs redzam, pēc tam uzzinām Viņa - Viņa nāvē, kad Viņš nomira pie krusta, saukdams visu to, ko par Viņu runāja pravieši: "Caurdūra Manas rokas un Manas kājas." Tas tur bija piepildīts. Praviešiem bija taisnība. Tie domāja, ka tie bija viņi paši, vai iesaucās, it kā tie būtu viņi paši, bet tas bija parādīts pie krusta.

"Viņš - Viņš bija pieskaitīts ļaundariem. " To ar Viņu arī izdarīja. Viņš bija ar ļaundariem. "Pēc Savas nāves paglabāts pie bagātā." Tas tā, Viņš bija paglabāts kopā pie bagāta cilvēka. "Es neatstāšu Viņa dvēseli...Viņš neatstās manu dvēseli", - teica Dāvids, Dieva Gars skaidri runā Dāvidā. " Viņš neatstās Manu dvēseli ellē, un neatļaus Savam Svētajam ieraudzīt trūdēšanu", - it kā Dāvids bija tas Svētais. Tas nebija Dāvids, tas bija Dieva Gars, tas bija Dieva Gars, kas izsaucās Dāvidā. Redziet, Dieva Gars, kas izsaucās cilvēkā.

Viens no viņiem teica: "Paklausieties to veco liekuli."

Tas nebija viņš, tas bija Dieva Gars, kas izsaucās viņā. Redziet, Dieva Gars parāda Sevi. "Neatstās Viņa dvēseli ellē un neatļaus Manam Svētajam ieraudzīt trūdēšanu."

45 Tagad, brāļi, nobeidzot, var man vēl to pateikt, mūsu laiks aiziet. Bet paskatieties, atļaujiet vēl to pateikt, beigās, par šiem Rakstiem - šeit.

kas mums jādara. Neskaties tagad uz šiem sīkumiem, "Izdarija viņš to, vai tas izdarija to?" Skaties uz beigām un turies. Kristus nāk. Skaties uz beigām, vienkārši turies stingrāk. Neievēro, kas notiek tagad. Skaties uz to, kas notiks tur, pēdējā laikā, kad mums vajadzēs nostāties un atskaitīties par mūsu dzīvēm.

39 Dāvids neskatījās uz to, ka tas nelaimīgais Benjamīnietis met uz viņa netīrību, viņš vienalga bija jau klibs. Tas vispār neievēroja viņu. Viņš pat neteica apsardzes vīram noraut viņam galvu, teica: "Atstāj viņu mierā, Dievs viņam to teica izdarīt. Dievs viņam teica lamāt mani, atstāj viņu mierā." Jo Dāvids zināja, ka reiz viņš atgriezīsies pie varas. Priekš šī Benjamīnieša bija savs laiks.

Jā, tas tā. Baznīca svinīgi celsies. Jebkurā gadījumā, es biju vienkārši sūtīts lūgt par Viņa slimajiem bērniem. Tas viss, ko es varu darīt. Lai kur viņi nebūtu, lai kādā viņi nebūtu baznīcā, priekš manis nav atšķirības. Es cenšos lūgt par Viņa slimajiem bērniem, cenšos parādīt dāvanu Viņa slava. Lūk kāpēc es nekad ne pie kā nepiederēju.

Tagad atcerieties, tas viss pareizi. Sprotiet, es ne - es nesaku tagad par to. Es gribu, lai jūs mani pareizi saprastu, ka es ticu, ka Dievam ir Kristieši katrā baznīcā, Viņa bērni. Viņš man nekad neļāva šaubīties par to. Es vienkārši biju sūtīts lūgt par Dieva bērniem un darīt to, un parādīt Viņu.

40 Tagad redziet, viss, par ko runāja Jēzus un šie pravieši, vajadzēja būt patiesība, jo tas bija Dieva Spēks viņos, Pats Dievs runāja caur viņiem par Savu Personīgo atnākšanu Savai Personīgajai Slava.

"Kas prezidents? Kurš kļūs, kurš kļūs? Vai šogad būs pietiekoši daudz lietuset?" Tas neko nenožīmē. Kaut kas Dieva slava, kaut kas, lai savestu Baznīcu kārtībā, kaut kas Dieva Slava; nedarīt sev vārdu, bet lai parādītos Dieva slava

41 Tagad ievērojam, ka visi tie pravieši un viss, ko viņi runāja par Viņu, viss piepildījās dzīvē, jo Viņš bija Vecās Derības tēma. Jēzus, Mesija, gaidāmais Mesija - lūk kur skatījās katrs pravietis no -no Ādama līdz Maleachimam. Katrs pravietis runāja par Kunga atnākšanu. Katrs ielika savu daļu, jo Viņš bija Dieva svaidīts. Tas viss, par ko viņš varēja runāt.

Tad lūk, gribētos ilgāk palikt pie tā. Bet, skatieties, viss, lai ko viņi nerunātu, notika. Skatieties šeit, vienkārši paņemsim kaut ko no tā, ko runāja pravieši.

42 "Jaunava kļūs grūta un dzemdēs dēlu." Tas notika? Protams. "Un To sauks Imanuēls, Miera Lielskungs, Stiprais Dievs, Mūžīgais Tēvs. Tas arī ir, kas Viņš bija, precīzi, "mūžīgais Tēvs". Neviens uz šīs zemes nebūs nosaukts par "Tēvu", bet Dievs - Tavs Tēvs.

Vēlreiz to aplūkosim. "Viņš bija ievainots mūsu pārkāpumu dēļ un

28 Tagad - tie lielie pravieši, mēs redzam Garu, kas virzās viņos, Jēzus viņus nosauca par "dieviem". Viņš teica, ka viņi bija dievi. Tad lūk, tad Gars nonāca ar mēru, bet kad tas nonāca uz Viena, Uz Jēzus, Kurš bija Dieva Dēls, Tas uz Viņa nonāca bez mēra, Viņā mājāja Dieva pilnība - miesā, jo Viņš bija pilnīgs piemērs. Viņš bija slavas Dievs, parādīdams tautai Dieva slavu, Dievs Viņā, staigādams pa zemi. Novērojiet Viņa dzīvi, visa Vecā Derība, - Viņš bija Vecās Derības tēma. Visi vecie pravieši tur - Vecajā Derībā, neizsaucās no sevis, viņi sauca Svētajā Dieva Garā, kas mudināja viņus darboties tik līdzīgi Dievam, ka viņi bija nosaukti par dieviem, un pēc tam šī Gara pilnība bija parādīta Kristū.

29 Paskatieties uz Dāvidu, kad viņu nogrūda no troņa, kā Izraēla ķēniņu, savas personīgās tautas noraidīts, gāja uz Eļļas kalnu, uz ziemeļiem no Jeruzālemes, un viņš, paskatoties uz pilsētu, raudāja, jo viņš bija noraidīts. Kas tas bija? Tas bija Kristus Gars.

Vēl pēc piecīsimts gadiem Dāvida Dēls - Jēzus sēdēja uz tā paša kalna, skatoties uz pilsētu, kā noraidītais Ķēniņš, un Viņš iesaucās: "Jeruzāleme, Jeruzāleme, cik bieži Es gribēju sapulcināt tevi(jūsu dažādās denominācijās un viss tāds), kā putns saved savu perējumu, bet tu negribēji. Cik bieži es gribēju savest tevi!"

Tad lūk, tas pats Gars, kas bija Dāvidā, Kurš bija parādīts pilnībā Kristū - šodien Baznīcā, saucot tautām: "Cik bieži Es gribēju sapulcināt jūs!" Un kad tu redzi dalīšanos, un - un nesaskaņas, un - un sašķeltu brālību, un kristiešu dzīvi, viens pret otru, tad tas liek Dieva Garam tavā sirdī saukt. Tu centies kaut ko sasniegt, patiesais Dieva pravietis, patiesais skolotājs cenšas pievest Baznīcu pie gara vienotības, gara vienotības, lai viņi varētu iepazīt Dievu; cenšas to sasniegt, nav svarīgi, kādai denominācijai viņi pieder vai vēl kaut kas. Mums ir gara atšķiršana, lai atšķirtu garu, kurš cilvēkā, lai redzētu, Dieva Gars tas - vai nē.

30 Tagad mēs ievērojam, kā Viņš gāja, darot labu, kad Viņš bija šeit - uz zemes. Es ievēroju vēl vienu, ko es atcerējos. Jūs tam pievērsāt uzmanību, kad Dāvids bija noraidīts, kā ķēniņš? Viņš izgāja no pilsētas, un mazais Benjamīnietis, Benjamīnietis, kuram vajadzēja būt viņa brālim, vajadzēja nožēlot, ka viņš bija noraidīts, bet... Viņš bija klibs. Un, klibojot viņš vilkās gar to vietu, metot netīrību uz Dāvida, apsūkājot viņu, un nolādot viņu Kunga Vārdā, šis klibojošais Benjamīnietis nolād ķēniņu Dāvidu Kunga Vārdā.

Novērojiet, kā darbojas Dieva Gars un velna gars.

31 Un tā, ja jūs ievērojāt, viņš bija klibs. Tas parāda šodienas cilvēku garīgo klibumu, kuri pajokojas par Dieva Garu, Kurš parāda Sevi Kristū. Dāvidā bija Kristus Gars, kurš bija noraidīts, kā ķēniņš. Un šodien, kad tie cilvēki pasmejas par cilvēkiem, kuri pieņem Svēto Garu, kuri cenšas kaut

ko sasniegt, savilkt Metodistus un Piecdesmitniekus, un Presbiterus, un visus kopā, kā savienību, kā Jēzus Kristus Miesu, un viņi redz darbojošos Garu un saka: Paskatieties, tas taču ir Piecdesmitnieks. Aizvāciet viņu no šejienes! Es zinu, viņš aizmuka ar cita vīrieša sievu. Es zinu, tas izdarīja to. Es zinu, tas izdarīja to." Tas viss tā, bet viņiem ļoti labi izdodas noslēpt savu personīgo, viņi to var noslēpt. Bet Dāvids bija atklāts. Kāpēc? Viņā bija Kristus Gars.

Sardzes vīrs teica: "Noraut galvu šim sunim, kurš lād manu ķēniņu?"

32 Novērojiet Kristus Garu Dāvidā: "Atstāj viņu mierā, jo Kungs viņam teica mani nolādēt." Jūs to uztvērāt? "Atstāj viņu mierā, Kungs viņam teica mani nolādēt."

Tā vietā, šodien mēs savelkam dūres un kaujamies, redziet: noraut viņam galvu, "Jā, jā, aizvāciet, tu nepieder pie mums."

"Atstāj viņu mierā, Kungs viņam teica mani nolādēt." Šis nenožīmīgais, klibojošais skraida viņam apkārt, metot netīrību uz Dāvida.

Lūk ko viņi šodien dara ar Kristus Garu. "Viņi ir svēto lēkātāju saiets. Viņi - viņi ir tādu tur saiets. Nekā tur viņiem nav. Nekādas tur dievišķās dziedināšanas nav. Nemēdz būt nekādi Eņģeļi. Nemēdz būt nekādi pravieši." Un visu tādu, "brīnumu dienas beigušās", metot netīrību. Bet atstājiet viņus mierā! Bet kad Dāvids atgriezās spēkā, aleluja, kad viņš atnāca, kā pilntiesīgs Izraēla ķēniņš...Neuztraucieties, šis Jēzus, Kura Gars pie mums šodien, izpildot Savu lomu, no jauna atgriezies fiziskā miesā, otrreiz, slavā, spēkā un varenībā.

33 Šis nelietis, kas meta dubļus, krita uz sejas un lūdza pēc apžēlošanas. "Atstāj viņu mierā", - Kristus Gars mūsos. Neizslēdziet viņu. Atcerēsieties, ka tam visam jānotiek. Vienīgais, kas mums jāturpina darīt - turpināt virzīties. Dievs apsolīja, ka Viņš visu izdarīs par labu tiem, kuri mīl Viņu. Saglabāsim gara atšķiršanu, lai būtu pareizs nodoms. Mēs šeit, lai kalpotu Dievam, satiekoties viens ar otru, palīdzot viens otram, kalpojot Viņam. Ja cilvēkam ir nepareizs nodoms, kas tad notiks? Redziet?

34 Tagad mēs uzzinājām, ka viņā bija Dieva Gars. Visi vecie pravieši runāja par Viņu. Viss Gars pa daļām, katra daļiņa neslavināja sevi (patieso pravieti), visi patiesie pravieši parādīja Viņu, runājot par Viņu. Un viss, ko viņi teica, - piepildījās Viņā. Tas bija izpildīts, parādot, ka Dieva Gars bija viņos. Kas tas bija? Dievs - runādams par Sevi. Redziet? Dievs - parādāms Sevi caur praviešiem.

35 Nepieņemot slavu, "Kurš būs nākošais prezidents? Bet kurš kļūs par šo?" Un sit pa galvu: "Pasaki mums, kurš tev iesita, un mēs tev noticēsim." Tas nav priekš tā. Tas ir priekš tā, lai parādītu Dievu. Tas nav priekš tā, lai no Brāļa Vezersa, lai no Brāļa Šorsa, lai no tāda tur brāļa

izdarītu lielu cilvēku, un izdarītu viņu lielāku, kā visi pārējie viņa grupā, izdarītu viņu par lielāko cilvēku Feniksā. Tas nav priekš tā, lai no Villiama Branhama izdarītu kaut ko lielu. Bet priekš kā tad tas? Tas nav priekš tā, lai no Orala Robersa izdarītu lielu, no Billi Greima - kaut ko lielu. Bet lieta ir sirdīs, mēs cenšamies sasniegt kaut ko Dieva Valstībai. Tas parāda Dievu. Visas dāvanas un viss pārējais nedara vienu augstāku par otru, tas vienkārši pamudina mūs visus kopā darboties Miesas pilnīgošanai, sapulcināt mūs kopā, kā vienu tautu, kā Dieva tautu. Bet kad tu redzi, ka viņi iet pretrunā, nenolādi viņus, vienkārši atstāj viņus mierā, kādam jādara arī tas. Bet pagaidiet, kad Jēzus atnāks spēkā.

36 Tagad mēs redzam, kā runāja visi tie pravieši. Katrs no viņiem slavēja Dievu un gaidāmo Mesiju. Un kad viņi iegāja Garā, viņi arī darbojās, un runāja, un dzīvoja dzīvi tieši tā, kā dzīvoja Mesija. Ja tas tā bija taipus krusta, runājot par Viņa atnākšanu, cik daudz stiprāk tas būs pēc Viņa atnākšanas, Mesijas Garu ieliks Baznīcā, lai darbotos, uzvestos, strādātu un dzīvotu, kā Mesija? Tas ir Dieva Gars.

Atšķir to garu, skaties vai, tas ir no Dieva - vai nē. Skaties, vai tas darbojas, kā Viņš. Skaties, kā tavas emocijas...Ja kāds kaut ko uzsāks pret tevi un met netīrumus uz tavu dzīvi, un tu zini, ka tu esi absolūti nevainīgs, un tu zini, ka tev ir Dieva Gars, necenties atdalīties. Necenties piesieties viņiem. Nenolādi viņus. Vienkārši turpini iet, zinot, ka Dievs tev sarīkoja pārbaudi, lai paskatītos, kā tu to pieņemsi. Viņam tas vienalga būs jāizdara.

37 Kā reiz es teicu, man šķiet, Brāļa Fulera baznīcā, velosipēdista no Kanādas. Tad lūk, visi domāja, ka tas zēns paliks aizmugurē, memmes dēliņš. Bet viņš bija vienīgais, kurš nevarēja braukt, neturoties pie stūres.

Es esmu priecīgs būt viens no tiem, kas turas pie stūres; apņem abas Krusta puses un saki: "Neko es neatnesu savās rokās. Kungs, atļauj man turēties pie Krusta, man nav intelekta. Man nekā nav. Atļauj man vienkārši turēties šeit, skatīties tur."

38 Un viņiem bija jānobrauc viens kvartāls pa divpadsmitcollīgu dēli, lai saņemtu firmas "Švinn" velosipēdu simts dolāru vērtībā. Visi tie zēni varēja vizināties, neturoties pie stūres, aizbraukt uz pilsētu, atvest mātei produktus un atgriezties atpakaļ, pat nepieskaroties stūrei, viņi visi sāka skatīties. Viņi nebija pieraduši turēties pie stūres, un viņi nobrauca. Bet šis zēns izbrauca un turējās pie stūres un aizbrauca līdz galam. Viņam pajautāja: "Kā tev tas izdevās?"

Viņš teica: "Lūk kur jūs kļūdaties, draugi. Jūs visi braucat labāk par mani, bet jūs skatījāties lūk šeit, -un teica, -jūs sanervozējāties, kad ieraudzījāt, ka... Jūs centāties noturēt līdzsvaru, un jūs nobraucāt." Teica: "Es vispār uz šejieni neskatījos, es skatījos uz beigām un turēju tā." Lūk,